

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Ved afslutningen af førstebehandlingen af disse to forslag drog jeg den konklusion, at der nok måtte kunne sys et lovgrundlag sammen på basis af de holdninger, der var kommet til udtryk under førstebehandlingen. Det ser ud til at være gået i opfyldelse.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt af flere, at det, vi drøfter i dag, har en lang historie og har haft en kringlet gang. Der har været ført mange forhandlinger. Jeg vil da sige til hr. Jimmy Stahr, at jeg synes, at han har ret i, at der de sidste år har været ført mange forhandlinger, men det er altså udtryk for, at sagen ikke er blevet træneret, men at der har været modsætninger og synspunkter, som stod mod hinanden, som efterhånden er blevet reduceret. Alligevel står der et par ting tilbage, som har gjort, at vi først nu er nået til det endelige resultat med de forskellige forslag, der er kommet frem.

Jeg synes, at det er væsentligt at konstatere, at det nu er bredt accepteret, at vi kan regne med reklamer som en del af finansieringen i lokalradio og lokal-tv. Jeg synes, at det er et væsentligt resultat, der er nået, så vi nu kan lave en lovgivning, som bygger på det grundlag.

Jeg synes også, at det er væsentligt, i hvert fald set fra regeringens synspunkt, at dagbladene og distriktsbladene kan komme med i den sammenhæng, som vi gerne ville have dem, at de kan drive lokalradio- og tv-virksomhed, i første omgang lokalradiovirksomhed med reklamer.

Dagbladene har jo været et af hovedproblemerne og er det stadig væk. Jeg er fuldstændig på det rene med og enig med hr. Jimmy Stahr i, at det er hovedmodsætningspunktet, som det har været svært at komme over. Jeg er helt opmærksom på og har været det hele tiden, at det for Socialdemokratiet og for de socialdemokratiske forhandlere har været et hovedproblem, men lige så stærkt har det været et hovedproblem set fra den tidligere regerings og den nuværende regerings synspunkt, at dagbladene fik den placering, som de nu har fået. Ellers havde vi ikke gang på gang fremsat lovforslag, som forudsatte en sådan placering, og som vi måtte opgive. Det er jo klart, at når vi nu har mulighed for at få dette set fra vores synspunkt hovedpunkt ført igennem, er vi også optaget af at gøre det.

Jeg mener ikke, at de mange bekymringer, der er givet udtryk for også i dag om dagblade og monopolisering, er begrundede. Der sker jo ikke det, at dagbladene overtager det hele.

Vi skal være opmærksomme på to ting, som er blevet fremhævet, men som jeg godt vil gentage. For det første skal dagbladene jo have tilfaldelse af lokalnævne, som har en forpligtelse til at sørge for, at der ikke sker monopoldannelse, at der er alsidighed, en bredde i de tilladelser, som gives i det pågældende lokalområde. I den forbindelse vil jeg da gerne til fru Marianne Jelved sige, at jeg er helt indstillet på i forbindelse med den vejledning, som er under udarbejdelse til lokalradionævne, at præcisere lokalnævnenes opgaver i så henseende. Vi vil jo også dér præcisere nogle habilitetskrav og andre ting, som er kommet frem på grundlag af nogle af de erfaringer, vi har høstet under den debat, vi har haft både i udvalget og uden for udvalget i forbindelse med de lovforslag, som vi her behandler.

For det andet skal vi være opmærksom på, at dagbladene faktisk vender tilbage. De var med i forsøgsordningen, og vi har faktisk ikke noget i det erfaringsmateriale, vi har, som viser, at dagbladenes deltagelse ville få de ødelæggende konsekvenser, som der her tales om. Det er overvejelser, man gør sig, det er spekulationer, man gør sig, men vi har sådan set ikke noget at have dem i. Man skal være opmærksom på, at loven i øvrigt gælder. Det vil sige, at et dagblad ikke uden videre får en sendetilladelse. Der skal være en forening og en foreningsbestyrelse, der bor i lokalområdet, og det giver et helt andet mønster af dagbladsradio, end det ligesom er forudsat i nogle af de bekymrede kritiske betragtninger om, at dagbladene nu kan skabe sig en monopolstilling.

Det er også sådan, at der gennem et af de ændringsforslag, som jeg har stillet, er skabt mulighed for, at de tilsynsførende og kontrollerende myndigheder og toldvæsenet, hvor der kunne være tale om et uønsket økonomisk samvirke på annoncesiden mellem dagbladsvirksomheden og radiovirksomheden, kan skride ind og hindre, at der sker en sådan uønsket udvikling, som nogle har været bekymret for. Jeg mener faktisk i det hele taget – det er også til hr. Duetoft – at de mange muligheder, der skulle være for omgåelse, er beskedne, i hvert fald meget vanskelige at gennemføre. Nogle af de ek-